

колко е печално и вредително невѣжеството и необразованието, и колко е нужно, важно и неопѣвимо богатството на истинската наука. Защото науката усилва духътъ, весели сърдцето, възвишава разума, тя прави ч-ка земенъ Ангелъ. Науката прѣдпазва ч-ка отъ грѣхъ, окрасява го съ добродѣли, вдъхва му истинска любовъ къмъ Бога и ближнитѣ; тя води ч-ка по правий пѣть на спасението и щастие-то. Науката образува добри и старателни родители, добри и вредни дѣца, добри господаре и благородни граждани, добѣвни священници и благочестиви християни. Науката запазва ширѣтъ въ свѣта, тя проповѣдва между ч-цитѣ любовъ, а между народитѣ законность. Науката прославява Бога, весели Ангелитѣ, радва черквата и най-послѣ науката . . . . . нѣ ако бѣ нарѣждаше всичкитѣ благодѣяния, които ни докарва науката, трѣбва да говорѣ цѣль денъ. И за туй, бащи и майки, вдѣхвайте на синоветѣ си, цѣщеритѣ си любовъ къмъ науката, надѣхайте ги съ мѣдри свѣти и добри прижѣри, за да се покажатъ достѣйни на великитѣ ни дѣди, виновницитѣ на днешното ни тържество, които цѣлия си животъ сѣ посвѣтили на науката и възпитанието на Българскитѣ и други Славянски младежи. Това е, любезни братия, Божията воля, така заповѣдва Господъ. Въ Св. Писание пѣма почти ни едно мѣсто въ което Господъ да не ни заповѣдва да се учимъ, въ което да не заплашва съ вѣчна прѣсѣда ония, които призиратъ науката. На сграшнѣи Божий съдъ Богъ ще каже на грѣшника: „защо казвашъ моитѣ нарѣдби и носяшъ завѣта ми въ устата си, а самъ мразяшъ науката и думитѣ ми хвърляшъ задъ гърба си“? Съгласно тая дума на Св. Писание, който мрази науката, който не възпитава дѣцата си, той не е Божий синъ, той не е изпълнителъ на божитѣ закони, той не носи Божия завѣтъ въ устата си. А на друго мѣсто казва Св. Писание: „Нека да се приема учението въ разума, въ правдата, въ съда и въ всичко. На младежитѣ нека да се дава наука и познание да разбератъ притчитѣ и знанието на думитѣ на мѣдритѣ ч-ци и това ще имъ бѣде вѣнецъ отъ дражести около главитѣ имъ (Прит. Саломон.) Нѣ Богъ, като ни заповѣдва да се учимъ, едновременно ни налага да се учимъ въ истинска наука, основана на която, спорѣдъ Божието слово, е страхъ Господень И дѣйствително какъ е възможно да се нарѣче нѣкой ученъ, когато въ сърдцето му нѣма страхъ Божий, когато не слуша и изпълнява Божитѣ заповѣди. Науката и искусството сѣ помощници на Християнството и Християнската вѣра е издигнала науката и образованието на високо достойнство, нѣ трѣбва да знаемъ, че само набожността и християнскѣи животъ характеризиратъ истинско образование ч-къ. Спорѣдъ това образование е само онази, който е душевно богатъ, който върви по онази пѣть, когато сѣ начѣрталл нашитѣ просвѣтители. Нѣ на това още по-добрѣ отговаря Св. Писание, което казва: „че само този е ученъ, който показва дѣлата си въ кротостъ и смиренieto си“. Който е завистливъ въ сърдцето си и върши дѣла, противни